

UN CAMÍ DIFÍCIL pàg 3
Viure amb TDAH:
un trastorn que no
és ni lleu ni poc greu

PARETS pàg 14
Natalí Navarro, sobre la seva
tercera novel·la: "Ha estat
la més complicada"

líniavallès ^{23 anys}

6/10/2023 · Núm. 874 · liniavalles.cat

Granollers celebra una dècada defensant els drets humans

Ja fa 10 anys que la ciutat acull cada any un projecte que denuncia la persecució que molts activistes pateixen pàg 10

Foto: Museu Abelló

Moderna i en català

Mollet recorda l'educació durant la Segona República pàg 11

RODALIES pàg 18
Demanen millors
alternatives per al tall
de tres mesos de l'R3

A FONTS pàgs 12 i 13
El rostre més fosc
de l'educació de perifèria

MONTMELÓ pàg 16
Polèmica pels futurs pisos
socials al Bosc de l'Aplec

Espai Empodera't

ESPAI DE VIDA CONSCIENT A MOLLET DEL VALLÈS

- IOGA
- PILATES
- HIPOPRESSIUS
- COACHING
- SUPORT A L'EMBARÀS I EL POSTPART
- OSTEOPATIA ADULTS I INFANTS
- NUTRICIÓ NATURAL
- ACUPUNTURA
- PSICOLOGIA

Informa't de les activitats i professionals al teu servei

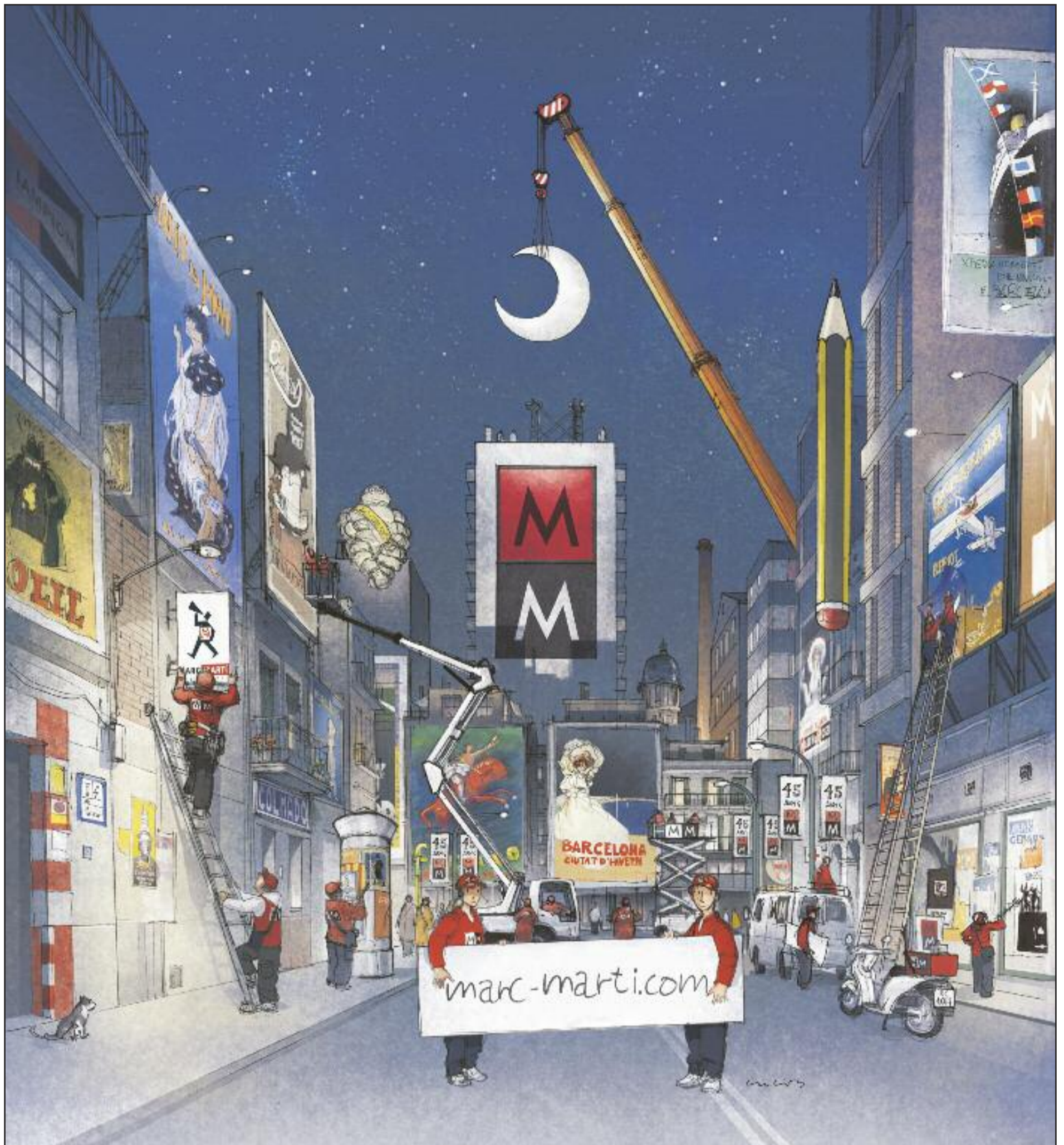
info@espaiempoderat.cat
Whatsapp 93 130 69 22

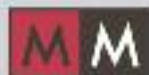
Av. Llibertat, 59 (despatxos) Local 1
Mollet del Vallès

@cspaiempoderat

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Els obstacles del TDAH

» L'octubre és el mes europeu de conscienciació sobre el Trastorn per Dèficit d'Atenció i Hiperactivitat
 » Dos testimonis expliquen com els afecta i les dificultats amb què es troben en el seu dia a dia

Olga García
VALLÈS

“Només és una persona més moguda de l'habitual” o “l'únic que li passa és que li costa més concentrar-se que a la resta” són dos dels comentaris més repetits cap a aquells que tenen un Trastorn per Dèficit d'Atenció i Hiperactivitat (TDAH). Segons defineixen des de la Federació Catalana d'Associacions de Familiars i Afectats pel TDAH, la seva aparició està vinculada a una producció insuficient de dopamina i noradrenalina, que s'encarreguen de la comunicació entre les neurones.

Pel que fa a la seva afectació, actualment hi ha entre un 5 i un 7% de la població infantil catalana diagnosticada amb TDAH, però es calcula que aquest trastorn afecta fins a un 12% dels infants, sense tenir en compte els adults que també el pateixen. Així ho detallen des de la federació, coincidint amb el fet que aquest octubre és el mes europeu de la conscienciació sobre el TDAH.

EL DIAGNÒSTIC EN EDAT ADULTA

La Maite de Miquel, que és la presidenta de la federació i està vinculada a l'associació TDAH Vallès, té aquest trastorn des que va néixer. Amb tot, no li van diagnosticar fins fa dos anys. “Quan era petita no se sabia què era el TDAH”, recorda. En aquest sentit, explica que no va sentir a parlar d'aquest trastorn fins fa deu anys, arran del naixement del seu primer fill, que també el té. “A la guarderia em van dir que li fes les proves, el van diagnosticar i a partir d'aquí vaig començar a buscar informació i a formar-me en aquest tema, i em vaig adonar que jo també el patia”, explica.

Entre un 5 i un 7% dels infants catalans estan diagnosticats de TDAH. Foto: Arxiu

Tenir TDAH, en general, significa tenir dificultats per mantenir la concentració i l'atenció, hiperactivitat mental i física i impulsivitat. “Això ens fa ser persones més intenses que la resta, tant que fins i tot podem arribar a ser pesades, i també som molt despitades”, assegura de Miquel. En el dia a dia això afecta, sense anar més lluny, a coses tan simples com fer les tasques domèstiques. “Puc començar a fer el llit, el dinar o a posar la rentadora i deixar-ho tot a mitges perquè me n'oblido”, lamenta.

LES EINES CONTRA EL TDAH

Per combatre el TDAH, la medicació és essencial, però també ho són les eines d'autocontrol, que s'aprenen a base d'anar a teràpia. L'Adrià Camps, de Cardedeu, fa anys que les utilitza i assegura que ha notat una millora. “Sempre he estat una persona molt nerviosa i moguda i sempre m'ha costat molt seguir el ritme de les classes

i concentrar-me”, relata. Amb tot, els psicòlegs i psicopedagogs als quals ha anat li han ensenyat a gestionar tot el que li passa pel cap i, sobretot, a organitzar-se.

Per poder accedir a les ajudes de TDAH cal tenir concedida la discapacitat legal

“Gràcies a això i al fet que a l'escola on anava em van adaptar el currículum, m'he pogut treure el batxillerat”, celebra.

Mentrestant, en el cas de Miquel, la manca d'un diagnòstic a temps i, per tant, d'un tractament que li permetés tenir aquestes eines l'han fet viure sempre marcada pel TDAH. “De petita em van fer *bullying* perquè a l'escola em deien que era una gandula i que no servia per estudiar, i després tampoc he tingut una vida fàcil a ni-

vell laboral ni maternal, ja que el meu segon fill també té TDAH i, a més, autisme”, afegeix.

Sigui com sigui, assegura que el més dur és veure's reflectida en els seus fills. “Tot i que estan diagnosticats i tenen les eines que jo no vaig tenir, al gran també li fan *bullying* i, com a mare, és molt dur veure que no té amics i que no el conviden als aniversaris”, lamenta. En aquest sentit, explica que encara és petit per aprendre a gestionar totes les eines que li donen per autocontrolar-se, però que almenys el TDAH no li anirà augmentant com sí que li ha passat a ella.

“DESEMPARATS I DISCRIMINATS”

Com passa amb qualsevol altre tipus de trastorn mental, aquells que pateixen TDAH poden demanar una ajuda econòmica a l'Estat. “Tot i que només són 1.000 euros l'any, és una ajuda que ens correspon”, assegura de Miquel. Ara bé, la llei marca que,

per accedir a l'ajut, cal tenir la discapacitat legal. “És una etiqueta que moltes famílies no volen posar als seus fills, com va passar en el meu cas”, comenta Camps.

Amb tot, les famílies que sí que fan aquest pas es troben, en la majoria dels casos, amb una resposta negativa per part de les administracions. “Només estan concedint la discapacitat a aquells que presenten un recurs”, assegura de Miquel, que a més és advocada. “El problema és que molta gent no sap com fer-ho i això fa que ens sentim deseparats i discriminats, ja que la discapacitat també és necessària per accedir a les beques educatives”, afegeix.

En aquest sentit, Camps comenta que aquesta situació es deu a la creença, encara molt generalitzada, que el TDAH és un trastorn “lleu i poc greu”, mentre que de Miquel explica que, per canviar aquesta realitat, està assessorant famílies de TDAH Vallès perquè puguin accedir a les ajudes.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniavallès** a Telegram

La lupa

La cosificació de les platges

per Marc Cerdà, ambientòleg, doctor en Ciències del Mar i membre de l'Observatori Crític del Canvi Climàtic

Foto: ACN

En la massificació del litoral, i fins i tot de les platges, el turisme, primer, i els grans esdeveniments, després, han estat factors determinants. A casa nostra, l'exemple més paradigmàtic d'això és Barcelona. Cada cop són més els turistes i menys les veïnes les que omplen els carrers dels barris de mar. I, de fet, es calcula que la meitat dels cinc milions d'usuàries que freqüenten les platges cada any no són veïnes de la ciutat. Amb tot, no sempre ha estat així.

Des de fa dècades, el litoral de Barcelona ha viscut a mercè de les onades dels interessos econòmics i especulatius que han governat la ciutat. La primera sacsejada va ser preolímpica, quan l'alcalde Pasqual Maragall va impulsar una reforma urbanística que transformaria el litoral barceloní per sempre. L'eslògan durant anys va ser "obrir la ciutat al mar". No obstant això, la realitat és una mica menys prosaica. Si la ciutat seria un aparador internacional durant les olimpíades, era necessari fer del seu litoral i de les seves platges un nou atractiu turístic. I no hi ha dubte que es va aconseguir.

El 3 d'agost del 1987 s'inicià el procés d'enderrocament del barri d'Icària sota la consigna que entre el mar i la ciutat no hi tenia cabuda la ciutat industrial. El nou paradigma econòmic era el turisme i calia fer net, "endreçar" el litoral i expulsar la pobresa.

Avui, de tota aquella operació cosmètica i urbanística en queden els més de nou quilòmetres de platges encaixades entre la Ronda Litoral i els espigons. Però també, com deia a l'inici, els milions de turistes que les visiten cada any.

Tanmateix, el turisme, com una plaga de llagostes, tot ho esgota. Anys i anys promovent un turisme de sol i platja han acabat per massificar les platges i el litoral, fet que, de retruc, ha forçat la pèrdua del seu atractiu turístic i econòmic. Aquesta és la paradoxa

Quaranta mil persones sobre la sorra en un concert a la platja no és acceptable ambientalment

perversa de la indústria turística. En aquest context de saturació, l'única manera de continuar girant la roda és trobant nous nínxols de negoci com són els grans i massius esdeveniments esportius i culturals que han proliferat els darrers anys.

És per això que, aquest estiu, la Vuelta ciclista va donar el tret de sortida a la platja del Somorrostro, o fa un temps que s'organitzen els concerts de la Mercè a la platja del Bogatell i el Primavera So-

und al Parc del Fòrum. És una tendència generalitzada arreu del Mediterrani i especialment a casa nostra. Cada cop són més els macroesdeveniments que s'organitzen al litoral, i podem dir que el moment àlgid el viurem amb la Copa Amèrica de Vela que es farà l'any vinent.

Són les platges i el litoral un espai adequat per fer aquest tipus d'esdeveniments? Segurament, no. No només pel gran volum de visitants que ocupen les platges desplaçant les veïnes –en el cas de la Copa Amèrica es calcula que seran centenars de milers–, sinó per l'impacte sobre l'ecosistema marí en forma de residus i pressió antropogènica. Ben mirat, és una obvietat que quaranta mil persones sobre la sorra en el concert de la platja del Bogatell no és acceptable ambientalment.

Al cap i a la fi, hem oblidat que les platges són entorns naturals que proveeixen de serveis ambientals, climàtics i socials bàsics per al nostre benestar. Fins i tot les platges urbanes com les de Barcelona. I d'això se'n parla més aviat poc. Perquè en un país en què hem fet de la costa un desert de ciment, la cosificació ha impregnat la nostra mirada del litoral. Per això, fariem bé d'enterrar aquest model de gestió caduc, posar els llums llargs i dedicar tots els nostres esforços per fer de les nostres platges entorns més resilents i adaptats a la nova realitat climàtica.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@SilCatNa

Si has vist el programa #GeneracióPornoTV3 i tens canalla a casa i/o formes part de l'equip educatiu d'una escola i demà mateix no comences a moure cel i terra perquè la teva canalla rebi una bona educació sexual des d'ara mateix, has de tornar a veure el programa.

@lluciamis

[Sobre el fet de no convidar crítics al teatre] Llavors et preguntes: què passaria si, no només els crítics, també els periodistes culturals, deixassin de rebre llibres, invitacions al teatre, l'òpera, el cinema; si els periodistes d'esports haguessin de pagar l'entrada als partits i competicions. Etcètera.

@massanagraire

Ja fa 6 (sis) anys de l'1 d'octubre del 2017 i aniria sent hora que superéssim el trauma i tot això de "vau enganyar la meva besàvia de 147 anys" i "jo tenia una maleta plena d'il·lusions" i "m'ho vaig jugar tot anant a tallar una carretera amb el meu Volkswagen T-Roc".

@apunte

Me pregunto qué sentido tiene que un diputado electo, depositario de la representación de la nación, no pueda rectificar en el instante siguiente un voto equivocado emitido a viva voz y desde el escaño. ¿Quién defiende esta regla que dejó de tener lógica en tercero de primaria?

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserratí), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

El Festival Panoràmic de Granollers, que uneix el cinema i la fotografia, arriba a la seva setena edició, que girarà al voltant del concepte del rostre. Acolirà diverses exposicions destacades, projeccions i altres activitats.

pàgina 10

Festival Panoràmic

Tot i que fa vuit mesos que està prohibit el pas de camions pesants pel tram urbà de la Ronda Sud, aquests vehicles hi continuen circulant. Els veïns troben a faltar una manca de control i responsabilitat per part de l'Ajuntament.

pàgina 10

Aj. de Granollers

El Museu Abelló de Mollet acull des de dimecres i fins al 26 de novembre una exposició que mostra la tasca que va fer l'Ajuntament de la Segona República per millorar l'educació i l'escolarització al municipi.

pàgina 11

Museu Abelló

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 Obre una nova botiga de temàtica friqui i jocs de rol a Mollet
- 2 Tall de tres mesos a l'R3 entre Mollet i el Figaró a partir del 12 d'octubre
- 3 La punta de l'iceberg
- 4 En marxa una nova edició de la Setmana de la Gent Gran a Santa Perpètua
- 5 Montmeló recupera els vehicles més clàssics per un dia

El clamor de la nostra societat

per Jordi Callejo

Foto: Ajuntament de Barcelona

A Barcelona hi ha més de 30 barris on conviuen persones de 180 nacionalitats diferents; una extraordinària diversitat que ens enriqueix.

La població immigrada s'ha estès per tota la ciutat en els últims anys, suposant un augment generalitzat, a excepció del 2018, quan quatre districtes no van experimentar aquest creixement.

Actualment, l'Eixample és el districte amb més població estrangera, amb 61.546 residents, seguit de Ciutat Vella, amb 52.214, i Sant Martí, amb 45.556.

Un exemple d'aquesta diversitat és, doncs, Ciutat Vella, on la comunitat estrangera més nombrosa és la d'origen pakistanès (12%), seguida de les persones d'origen italià (11,7%) i de les d'origen filipí (8,9%).

És necessari, més que mai, que les institucions facin polítiques actives dirigides a les necessitats de la nostra societat cada cop més diversa. Malauradament, hi ha escassa repre-

sentació de ciutadania d'origen divers a les institucions. Hi falta diversitat; persones de procedència diversa que puguin entendre els relats i les vivències de les persones immigrades des de l'empatia i la vivència pròpia.

La manca de representació de ciutadania d'origen divers a les institucions reflecteix una manca de sensibilitat, la qual cosa és preocupant, especialment en partits que promouen una Barcelona més inclusiva.

S'ha de treballar en polítiques que fomentin la inclusió i la cohesió social i no caure en estratègies de divisió multicultural que només busquen avantatges electorals a curt termini mitjançant les quotes de partit.

S'ha de treballar entenent

la història de la nostra ciutat. Comprendent l'envelliment de la població i posant el focus en polítiques que ens permetin mantenir l'estabilitat i el benestar, tant social com econòmic, per a tothom.

Tenim un deure, tant com a societat com pel que fa a les polítiques que es fan des dels partits polítics. Hem d'abordar els reptes actuals en gestió de la diversitat, on s'inclouen les reticències que pateixen les persones immigrades en matèria d'empadronament, la lluita contra les lleis migratòries injustes i l'abolició del racisme institucional.

Ens hem de regir per les necessitats de la societat, fent polítiques que s'adaptin a les realitats diverses de la nostra societat.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#VillarejoUnchained

#CamíALaInvestidura

#TragèdiaAMúrcia

@SrJimvill: Crec que Villarejo ja fa com aquests espectacles teatrals on el públic li diu tres o quatre paraules abans de començar i ell et munta una història.

@CatalunyaRadio: Pedro Sánchez ja és oficialment candidat a la investidura: el 27 de novembre és la data límit per aconseguir-ho.

@324cat: El jutjat 3 de Múrcia ha obert una investigació per esbrinar les responsabilitats de l'incendi en tres discoteques de Múrcia que va acabar amb 13 víctimes mortals.

Combatre els discursos d'odi a les xarxes

per Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

El discurs de l'odi en línia, en totes les seves formes –per raons d'origen o ètnia, edatisme, discapacitat, llengua, religió o creences; per sexe, identitat de gènere, orientació sexual o altres característiques o condicions personals–, suposa una greu amenaça per a l'estabilitat i la democràcia dels territoris, amb evidents conseqüències per al benestar i la salut física i mental de la població, amb especial incidència en els i les adolescents, i sobretot les dones. Prevenir-lo i combatre'l és un repte cada vegada més apressant per als governs nacionals, autonòmics i locals, a causa de la manca de denúncia i d'eines per a la neutralització eficaces.

Actualment, 9 de cada 10 persones entre els 16 i els 24 anys, segons dades generals i sense desagregar, utilitzen les xarxes socials (segons dades de l'INE), cosa que fa que en aquests espais s'estableixin els vincles i les relacions quotidianes entre el jovent i, per tant, ja constitueixen un nou escenari on perpetuar els rols i estereotips sexistes que ja patim al món *offline*. Per tant, la difusió de discursos d'odi i de la violència en línia (sigui a través de ciberassetjament, amenaces directes o violència física, crims d'odi i violacions de privacitat) ja és un greu problema de primer ordre que afecta especialment dones adolescents i joves, dificultant-los sovint l'ús i el gaudi de les tecnologies digitals en una època en la qual són clau per al desenvolupament personal i professional.

Pel que fa als abusos i assetjaments sexuals a les xarxes, en menys d'una dècada s'han multiplicat per cinc a Espanya aquests delictes de contacte mitjançant tecnologia amb menors de setze anys amb finalitats sexuals. I en concret, més d'un 25% de les dones d'entre 16 i 25 anys a Espanya han rebut insinuacions no apropiades a través de les xarxes, segons dades de l'*Observatorio Nacional de Tecnología y Sociedad*. Les conseqüències per a la salut de les dones i adolescents ja s'estan quantificant: el 54% de les dones que han patit assetjament a través de les xarxes socials han experimentat atacs de pànic, ansietat o estrès, i el 42% de les nenes i joves han patit estrès emocional, baixa autoestima i pèrdua de confiança.

A Santa Coloma de Gramenet, conscients que des de les ciutats podem avançar, des de la proximitat i la implicació del jovent, en la lluita eficaç contra els discursos d'odi i les violències en línia, en totes les seves dimensions, així com en les seves devastadores conseqüències, els passats dies 14, 15 i 16 de setem-

bre hem organitzat a La Ciba les jornades internacionals de presentació del projecte FAST LISA ('Lluitant contra els discursos d'odi a través d'un enfocament legal, sociolingüístic i de les TIC', en les seves sigles en anglès), una important iniciativa de la qual sentireu molt a parlar, impulsada per l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet i la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), juntament amb altres ajuntaments de ciutats d'Itàlia, Alemanya i Estònia, i finançada per la Unió Europea.

Sota el paraigua del FAST LISA, els municipis de Santa Coloma, Ravenna i Dreieich, conjuntament amb els experts del món acadèmic, estem treballant per dissenyar i posar en pràctica un protocol estàndard consolidat i transfronterer que girarà al voltant de l'ús multidisciplinari d'eines informàtiques, de coneixements jurídics i de la participació activa dels i les joves, que han estat i són els veritables protagonistes i el motor del projecte i dels grans reptes comunitaris vers la lluita contra el llenguatge d'odi.

La llibertat d'expressió acaba davant l'odi que incita a la discriminació o la violència

Durant aquests dies de trobada a la ciutat de Santa Coloma, hem reunit una seixantena de participants, entre els i les joves integrants del FAST LISA, d'entre 18 i 30 anys, especialistes multidisciplinaris i representants governamentals i tècnics municipals de convivència i mediació, per donar a conèixer i compartir coneixement, experiències i bones pràctiques en l'àmbit de la identificació i la lluita contra la incitació a l'odi en línia. L'objectiu final de les trobades i, per tant, del FAST LISA, és capacitar els i les joves participants, que hem denominat 'ambaixadors i ambaixadores locals', per aplicar un pla d'acció comunitari a les ciutats amb l'objectiu de poder fer prevenció eficaç i efectiva de conflictes, episodis d'odi, discriminació i intolerància amb eines innovadores.

Sabem que els discursos d'odi afecten els drets i els valors fonamentals de les persones, el benestar i la qualitat de vida, amb especial repercussió –a través de les xarxes– en el desenvolupament, la seguretat i el benestar del jovent. Per ajudar-los a protegir-se

cal fer-ho a través d'eines i aplicatius que formin part del llenguatge i la comunicació habituals dels i les joves, del seu món i espai de comunicació. En aquest sentit, en les primeres fases del FAST LISA, a través del joc i d'eines basades en aplicacions com l'Educational Chat About Hate Online (ECHO), presentades en les jornades a La Ciba, hem pogut analitzar aquest fenomen i eines per a diversos escenaris i diferents formes, com una primera fase d'identificació, cabdal per conèixer i poder combatre aquest enemic permanent.

La següent fase del FAST LISA serà difondre i compartir l'aprenentatge de la formació rebuda per part dels ambaixadors i ambaixadores amb estudiants de Secundària (d'11 a 14 anys), estudiants de Batxillerat (de 15 a 19 anys) i les ONG/OSC/associacions que treballen en l'àmbit de la inclusió social. Més concretament, els ambaixadors i ambaixadores locals impartiran tallers en els centres escolars on els i les estudiants de Secundària i Batxillerat debateran sobre la incitació a l'odi a Internet, presentaran casos concrets dels quals han estat víctimes i/o dels que han tingut notícia i posaran a prova el quadre de comandaments i l'aplicació del projecte.

Els ambaixadors locals també contactaran amb associacions juvenils i entitats que treballin amb joves per dur a terme grups de debat i avaluar la possibilitat de crear una comunitat digital de joves capaços de detectar i aturar la propagació del discurs de l'odi mitjançant diferents estratègies, inclosa la recopilació de dades i de bones pràctiques per donar suport a la seva acció. Alhora, seran els encarregats i les encarregades de posar en marxa una campanya en línia de sensibilització innovadora i interactiva dedicada a promoure noves narratives de lluita contra el discurs d'odi a la xarxa.

A través de projectes com el FAST LISA estem transmetent al jovent i a la societat que la llibertat d'expressió no significa llibertat per difondre odi, intolerància i violència a les xarxes socials, ni és un salconduit per transmetre desinformació nociva que causi danys en el món real. Tenir clar, doncs, que la llibertat d'expressió acaba davant l'odi que incita a la discriminació, l'hostilitat o la violència. I que la clau per erradicar aquests discursos i violències que es produeixen en línia i fora d'ella s'ha d'abordar des de la innovació i amb la imprescindible participació, alta-veu i implicació dels mateixos joves, que seran cabdals i motor per avançar cap a una societat millor.

Les millors perles

“La Mònica viu en un poble i ha acceptat una feina al centre de la ciutat. Al principi dubtava, però ara va i torna en tren”. És el cas que explica la nova campanya del govern espanyol, que du el lema “No és màgia, són els teus impostos”. Ciència-ficció.

Jaume Alonso-Cuevillas ha patit la mossegada d'un mero. L'advocat ha compartit una imatge de la terrible ferida que li va provocar el peix de metre i mig que li va agafar “fins al canell amb la boca”, tal com va dir a TV3.

Sí o no. Les opcions eren senzilles i tots dos tenien clares les seves respostes, però el diputat del PSOE Herminio Sánchez i el diputat de Junts Eduard Pujol es van equivocar a l'hora de votar al Congrés i van dir “sí” a la investidura de Feijóo. Molt bé.

Drama absolut. Una tiktokker ha fet un vídeo plorant desconsoladament perquè la bateria del seu nou iPhone dura molt poc i a la botiga “només” li han ofert tornar-li els diners perquè se'n pogués comprar un altre.

Marta Vidal/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí Grau

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Podem importar el model Calgary?

per Xavi Casinos

Foto: ACN

Calgary és el nou model de referència per transformar els districtes econòmics? Almenys és el que *The Washington Post* va defensar fa uns mesos en un extens article del seu equip editorial. El diari nord-americà lloava l'estratègia de la ciutat canadenca per recuperar el seu *downtown*, colpejat per la crisi del preu del petroli del 2014 i, més recentment, per la covid i la implantació del teletreball. La reacció de les autoritats municipals ha estat impulsar la reconversió dels metres quadrats d'oficines que han quedat buits –inclosos edificis sencers– en habitatges, per atraure residents i evitar que el districte econòmic es converteixi en un desert urbà, per la desaparició, també, d'activitats associades com la restauració i altres serveis.

Aquesta ciutat d'1,4 milions d'habitants a l'estat d'Alberta –conegut com la Texas del Canadà per la seva important indústria del petroli i el gas– és, en efecte, el model que intenten imitar altres metròpolis canadenques i dels Estats Units per fer front a la crisi dels seus respectius *downtowns*. La pregunta és si el model de Calgary és traslladable a Europa i a l'àrea metropolitana de Barcelona en concret per combatre la crisi del sector de les oficines.

La covid i el confinament van implantar arreu el teletreball. Avui, gran part d'empreses i administracions públiques han consolidat un model híbrid, en el qual un bon nombre d'empleats van a treballar de manera presencial només dos o tres dies a la setmana. La resta de dies ho fan des de casa.

Segons l'Enquesta de Població Activa (EPA), el 2019 teletreballaven a Catalunya el 8,6% dels ocupats; el 2020, en plena pandèmia, aquesta xifra va pujar fins al 19%, i el 2022 va baixar al 15,9%, que encara és el doble d'abans de la covid. I segons dades de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en el primer trimestre del 2023 la superfície d'oficines en oferta de lloguer s'estava reduint, mentre que el preu augmentava. Es podria concloure, doncs, que hi ha hagut una certa tendència cap al retorn als despatxos, tot i que no sembla prou significativa. Aquesta tendència coincideix amb el debat encetat en grans empreses que tornen a posar en valor la presencialitat.

Hi ha grans diferències entre les ciutats nord-americanes i les europees. Tret d'algunes excepcions a banda i banda de l'Atlàntic, les primeres són extenses i

acostumen a concentrar l'activitat econòmica als *downtowns* o districtes econòmics. A Europa, trobem concentracions de negocis similars als *downtowns* a la City de Londres, per exemple, però s'imposa més el model de diversitat d'usos a tota la ciutat. És el cas de Barcelona i la seva àrea metropolitana. Tot i que hi ha zones amb una certa concentració d'oficines, com el 22@ i la plaça Europa, a l'Hospitalet, per citar-ne només dues, no tenen la magnitud d'una City o d'un *downtown*.

Fa pocs mesos, la consultora Ernst & Young va fer públic un estudi sobre el mercat immobiliari d'oficines a Madrid i a Barcelona on constata una pèrdua d'interès inversor en un mercat que es considera sobreofertat. Segons el citat informe, a Barcelona hi ha 8.000 oficines que es podrien reconvertir en habitatges.

Tot plegat podria fer pensar que transformar oficines en residencial a l'estil Calgary podria ser la solució al nostre problema endèmic de l'habitatge. Doncs res més lluny. En primer lloc, gran part dels tenidors d'oficines són privats que buscaran la màxima rendibilitat dels seus immobles i, per tant, amb gens d'interès per oferir preus assequibles en cas que poguessin convertir oficines en habitatges. D'altra banda, caldria veure com legalitzar aquest canvi d'ús. Tampoc té a veure el nostre ordenament jurídic en aquesta matèria amb els dels Estats Units i el Canadà, molt més permissibles i menys protectors.

Malgrat tot, cal tenir en compte que, almenys a Barcelona, serà complicat tornar enrere amb el teletreball. Sindicats i comitès d'empresa ho consideren una conquesta i ho posaran molt difícil. Fa poques setmanes, un estudi de l'International Workplace Group destacava que la capital catalana és una de les millors ciutats per teletreballar. I ho és pel clima, l'oferta cultural i l'ambient cosmopolita, entre altres raons. Vaja, que el teletreball ha vingut per quedar-se, i el que podem esperar és una tendència a reduir l'ocupació de les oficines. Les empreses necessiten menys espai i ara mateix no és una bona inversió. A més, el fenomen del *coworking* s'està imposant per a petites empreses i autònoms.

El problema de l'habitatge a casa nostra només es pot encarar des de polítiques públiques que posin oferta assequible al mercat per intervenir en el preu. La transformació del *downtown* de Calgary està sent tot un èxit als Estats Units i al Canadà, però no és el nostre model.

“

Transformar oficines en residencial a l'estil Calgary podria ser la solució al problema endèmic de l'habitatge, però no és el nostre model. El problema de l'habitatge a casa nostra només es pot encarar des de polítiques públiques que posin oferta assequible al mercat per intervenir en el preu

”

Flaixos

@Soniapuc: Diria que “el tren” és una de les coses que més allunya la gent normal de polítics i polítiques i d'estrelles de la comunicació.

@janetsanz: Que en plena emergència climàtica les companyies continuïn impulsant vols curts que tenen bones alternatives en tren és una barbaritat.

@PunsodaRicart: Tinc un immens talent per agafar de la biblioteca llibres excepcionals i comprar-me uns *mòmios* terribles.

Miles de niños y niñas
viven atrapados
en las luces rojas
de la explotación sexual
que sufren sus madres.

Las luces rojas también atrapan a los más pequeños.
#rompeconlatrata

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

HAZTE SOCIO/A

 **SONRISAS
DE BOMBAY**

sonrisasdebombay.org

Deu anys d'implicació en la defensa dels drets humans

» Granollers acull activistes d'arreu del món des de fa una dècada
» Ho fa en el marc del projecte Ciutats Defensores dels Drets Humans

SOCIETAT ▶ Des del 2013, més d'una setantena de persones de països d'arreu del món que estan amenaçats i privats de llibertats, han defensat des de Granollers i també des d'altres ciutats catalanes la seva lluita pels drets humans. Tot plegat, ho han fet en el marc del projecte Ciutats Defensores dels Drets Humans, que enguany celebra el desè aniversari. En aquesta edició, que començarà dilluns i s'allargarà fins dimecres, Granollers acollirà quatre defensores dels drets que donaran a conèixer la seva tasca.

La primera és l'activista mexicana i defensora dels drets de les migrants i refugiades, Diana Damián, que feia la seva xerrada dimarts a Can Jonch. Aquesta girava al voltant de la vulneració de drets que pateixen les dones migrants a la frontera sud de Mèxic. "El 70% de les dones que passen pel país són abusades sexualment", explicava. "Ens hem trobat

Oladosu i Hossaini en la xerrada de dimecres. Foto: Ajuntament

dones a qui han demanat sexe a canvi d'un got d'aigua", afegia.

Dimecres, en canvi, eren les joves activistes Adenike Oladosu i Fatimah Hossaini qui parlaven de drets a l'Auditori. Oladosu, de Nigèria, sensibilitzava sobre problemàtiques generades pel clima al seu país com les sequeres, les inundacions, la desertificació i la consegüent migració de la població. Mentrestant, Hossaini,

artista i fotògrafa afganesa-iraniana refugiada, parlava de la pèrdua de llibertat de les dones afganeses des de la tornada dels talibans al poder i de la crisi humanitària que això ha suposat.

La darrera xerrada serà dilluns al Centre Vallès, on la rapera feminista d'El Salvador, Yezil Mic, conversarà amb diversos joves sobre les diferents formes de violència contra les dones.

Presentació. Foto: Roca Umbert

La 7a edició del Panoramàtic girarà al voltant del rostre

CULTURA ▶ El compte enrere perquè el Festival Panoràmic doni el tret de sortida ja ha començat. Dimecres es presentava la seva setena edició, que se celebrarà entre el 19 d'octubre i el 26 de novembre amb una vintena d'exposicions i una cinquantena d'activitats que, com sempre, uniran la fotografia i el cinema. El concepte central d'enguany serà el rostre i, per tant, totes les propostes mostraran l'e-

volució des dels primers retrats fins als sistemes de reconeixement facial actuals.

Segons detallen des de l'organització, algunes de les exposicions més destacades seran les de la multipremiada artista britànica Alison Jackson, la primera mostra feta a partir de retrats robot de la Policia Científica dels Mossos d'Esquadra i una altra mostra de retrats de famosos d'Andy Warhol.

Música | Concert de Ginestà a la Nau B1

El duo de pop-folk català Ginestà aterrarà demà a la Nau B1 amb la seva nova gira de concerts. Presentarà el seu darrer disc titulat *Suposo que l'amor és això*, que compta amb un repertori de cançons romàntiques.

Nou pas per fer els pisos de lloguer social del Lledoner

HABITATGE ▶ L'Incasòl ha adjudicat la redacció del projecte dels 57 pisos de lloguer que s'han de construir al barri del Lledoner. Costarà més de 400.000 euros i l'empresa Zubelzu Castro Arquitectes serà l'encarregada de tirar-lo endavant, amb un termini d'execució de quatre anys i mig. Amb tot, cal recordar que l'Incasòl prometia el novembre passat, quan l'Ajuntament li cedia els terrenys, que abans de finals del 2026 aquests pisos serien una realitat.

Pel que fa a les característi-

ques dels habitatges, l'Incasòl preveu que la majoria siguin de dos dormitoris i que estiguin repartits en dues altures, una de tres plantes i una altra de sis. També es contempla que als baixos de l'edifici hi hagi locals comercials, un aparcament, un local comunitari per a bicicletes i un altre per als residus.

Cal recordar que tot plegat es tirarà endavant en un terreny que compta amb més de 2.300 metres quadrats i que el 25% del total de pisos es reservaran per als menors de 35 anys.

Els camions continuen a la Ronda tot i la seva prohibició

Tram urbà de la Ronda Sud. Foto: Integració Ronda Sud

MOBILITAT ▶ Fa vuit mesos que està prohibit el pas de camions pesants de més de 7,5 tones pel tram urbà de la Ronda Sud de Granollers. En concret, des del pont sobre el riu Congost, a l'entrada oest del municipi, fins a la rotonda del carrer Esteve Terrades, a l'entrada est, i també fins a l'enllaç amb la carretera del Masnou, a l'entrada sud. Ara bé, els veïns de la Ronda asseguren que alguns camions continuen circulant per aquest tram, tot i la prohibició vigent.

Així ho reflecteixen diverses imatges i vídeos de l'entitat Inte-

gració Ronda Sud, gravats el cap de setmana. "És inadmissible", diuen. "L'Ajuntament ho permet, no fa respectar la senyalització i ignora els veïns", afegixen. En aquest sentit, lamenten que la Policia Local no faci controls ni posi multes de manera recurrent.

Amb tot, des de l'Ajuntament han assegurat diverses vegades que aquesta tasca de control del pas de camions seria competència de la Generalitat que, de fet, és qui va imposar aquesta prohibició. També han demanat al Govern en alguna ocasió un sistema de control de matrícules o radars.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

La Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública al Baix Vallès es concentrava divendres per demanar al Govern la posada en marxa d'un tercer CAP a la ciutat i d'un espai per atendre urgències menys greus al costat de l'Hospital.

Quan l'educació moderna i en català va arribar a la ciutat

» Durant la Segona República es va fer un salt qualitatiu en educació

» Una exposició del Museu Abelló recorda els canvis introduïts

Olga García
MOLLET

La Segona República és recordada, per molts, com un període de prosperitat. La millora de les condicions laborals i els avenços en la sanitat i en l'educació pública van ser algunes de les fites més destacades d'aquella època, que començava el 1931 i s'acabava el 1939 amb l'entrada del franquisme. En aquest sentit, segons la mestra i psicopedagoga del Centre d'Estudis Molletans, Rosa Maria Securún, la capital baix vallesana va fer un salt endavant durant aquest temps. "Van ser vuit anys fantàstics i l'Ajuntament del moment va fer una feina magnífica en molts sentits, però especialment en l'àmbit educatiu", destaca a *Línia Vallès*.

La mateixa Securún inaugurava dimecres l'exposició *L'educació durant la Segona República*, que recull imatges, llibres i altres records que mostren com era anar a l'escola aleshores. Es podrà veure al Museu Abelló fins al 26 de novembre i té l'objectiu de visibilitzar la tasca del govern local del moment pel que fa a la millora de l'educació.

LA GRAN REFORMA EDUCATIVA Abans d'aquest període, durant la dictadura de Primo de Rivera, tret dels Col·legis Nous i d'un parell de centres privats molt petits que se situaven en blocs de pisos, no hi havia escoles a Mollet. A més, l'escolarització dels infants al municipi era molt baixa. "La majoria dels nens i nenes no anaven a l'es-

Una de les imatges de l'exposició. Foto: Museu Abelló

cola perquè econòmicament no s'ho podien permetre i perquè les famílies els posaven a treballar perquè portessin diners a casa", explica Securún.

Amb la caiguda de la dictadura, però, el panorama educatiu va fer un gir de 180 graus. "El 14 d'abril va entrar la República i el 16 l'Ajuntament ja estava treballant per crear noves escoles, un Consell Local de la Primera Ensenyança, un calendari de vacances, un sistema de beques perquè els joves amb pocs mitjans poguessin seguir estudiant un cop acabessin l'escola i unes cases perquè els mestres no s'haguessin de desplaçar cada dia i perquè estiguessin més arrelats a la ciutat", recorda Securún. Davant d'aquestes millores, es va escolaritzar la gran majoria dels infants molletans.

"UN GRAN ÈXIT"

En aquest sentit, una de les accions més destacades del consistori del moment va ser convertir

el que fins ara eren centres privats en escoles públiques, laiques, mixtes i en català. "Hi va haver un salt qualitatiu molt important perquè es va passar d'unes escoles on només s'ensenyava a llegir, escriure i resar, a unes escoles molt més modernes on es feien manualitats, física, química, gimnàstica i fins i tot colònies escolars", detalla Securún. "A més, es va canviar la manera d'ensenyar, ja que abans tot funcionava amb enciclopèdies i amb la Segona República apareixen els llibres de text en català", afegeix.

Amb tot, amb l'entrada del franquisme tots aquests canvis es van perdre. "Van tornar les escoles separades per sexe, amb enciclopèdies i en castellà", recorda la molletana. Ara bé, l'escolarització es va mantenir igual. "Gràcies a aquests canvis radicals, la gent va entendre que l'educació era important", detalla Securún. "Aquest va ser un dels grans èxits de la Segona República", conclou.

Neix Stonewall, la nova associació LGTBIQ+ de Mollet

SOCIETAT ▶ Stonewall és el nom de la nova associació LGTBIQ+ de Mollet. Es presentava dimecres al Centre Cultural La Marineteta com un espai que vol representar el col·lectiu. L'entitat ha estat impulsada per cinc joves del municipi que s'unien al juliol per començar a treballar en la seva creació i ara ja compta amb dotze integrants.

"Calia una nova associació LGTBI amb més reivindicació i més visibilitat", deia la regidora LGTBIQ+, Noa Monràs, en l'acte de presentació. Per la seva

banda, Jennifer Fernández, presidenta de l'entitat, explicava que la seva idea és "preparar esdeveniments" que permetin donar visibilitat al col·lectiu i lluitar pels seus drets. "Volem fer un bon equip, no només a Mollet sinó al Vallès", deia. Entre altres, proposen l'organització de tallers, xerrades i, fins i tot, d'un acte de l'orgull de cara a l'any que ve.

Tot i que encara no està clar des de quin espai treballaran, Monràs avançava que "la idea és que sigui des del centre cívic de Can Borrell".

Albert Pla, cap de cartell del nou programa d'Arts i Escena

Albert Pla en una imatge d'arxiu. Foto: Ariadna Reche/ACN

CULTURA ▶ L'arribada del mes d'octubre suposa, cada any, l'estrena d'una nova temporada d'actes del programa cultural Arts i Escena. S'allargarà fins al gener amb més d'una trentena de propostes per a tots els públics que van des del teatre o la música fins a les exposicions i les projeccions de cinema.

El cap de cartell serà el cantautor Albert Pla, que portarà al Teatre de Can Gomà el seu xou *¿Os acordáis?* Es tracta d'un espectacle que reflexiona, amb ironia, sobre l'impacte mundial

de la covid-19, que es farà el 18 de novembre. Pel que fa a la resta d'actuacions musicals, la gran majoria estaran protagonitzades per artistes locals.

En l'àmbit del teatre, el programa inclou diverses actuacions per a infants, un improshow, una mostra de balls i danses i altres obres per al públic adult. D'altra banda, entre els films destaca la projecció de *Millenium: los hombres que no amaban a las mujeres*, i entre les exposicions la del *Paisatge Imaginari* d'Abelló.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Hi ha un percentatge d'assistència mínima obligatòria per continuar cobrant prestacions socials. Foto: Elisenda Rosanas/ACN

Les històries que a continuació relatem poden semblar d'altres latituds. Poden semblar extreteres de pel·lícules lacrimògenes. Excepcions que confirmen una regla que podria articular-se de la següent manera: el nostre sistema educatiu, tot i les mancances, funciona prou bé. Malgrat això, les següents històries són fruit de preguntar a persones que treballen en centres de la perifèria quina mena de situacions es troben en el seu dia a dia. Com són els alumnes amb els quals tracten? Quines problemàtiques tenen? No han fet falta grans investigacions. Només unes quantes preguntes han fet aflorar les escenes que apareixen en aquest reportatge.

Com resa la frase arquetípica del periodisme, les següents històries poden ferir sensibilitats. A més, demostren que tenim un greu problema: mentre que els centres educatius que apareixen en sèries de televisió com, per exemple, la famosa *Merlí* són uns, a la perifèria la realitat és ben diferent. En els primers, la majoria d'alumnes són blancs i pràcticament no tenen problemes econòmics. En els segons, una part important de l'alumnat ve de famílies migrants i pobres. Hem agafat històries de l'Hospitalet i del Prat, entre altres municipis, però també de perifèries que hi ha a Barcelona, al Raval o Nou Barris. No especificarem a quins indrets corresponen per no estigmatitzar les localitats i barris on es produeixen.

ADOLESCÈNCIA

L'alumna era una nena de 14 anys que cursava segon d'ESO. "De vegades venia sota els efectes de les drogues", explica la treballadora social d'un centre educatiu d'un municipi a tocar de Barcelona. "Podia venir trista, enfadada o eufòrica", afegeix. A l'institut es van posar a indagar el que estava passant quan van veure que la noia podia desaparèixer durant tres dies seguits. Aleshores van contactar amb el pare de la nena, que els va explicar que ell i la nena havien marxat de Llatinoamèrica després que la mare els abandonés per anar-se'n amb un altre home. "Hi havia un dol migratori clar i el pare, per evitar el conflicte amb la nena, li deixava fer el que volia", explica la treballadora entrevistada.

Ell els hi va detallar tot quan ja no podia més. "L'endemà, un noi del centre ens va explicar que el disabte anterior estava en un local que regentava un home d'uns 30 anys i va veure que la seva companya de classe també hi era", afirma la professional. Segons el relat de l'adolescent, l'home major d'edat donava drogues a menors del barri, i quan la nena de l'escola va perdre el sentit, l'home se la va endur a una habitació que va tancar amb clau. "El noi i un amic seu van estar picant a la porta perquè l'home deixés sortir la nena, i quan ho va fer, ella no portava els sostenidors", diu l'entrevistada. "L'alumne no en va vo-

El rostre més fosc de l'educació de perifèria

Parlem amb docents i treballadors socials de centres educatius amb complexitat perquè ens expliquin quina mena d'històries es troben en el seu dia a dia. A diferència del que veiem en sèries de televisió, les problemàtiques a les escoles i instituts de perifèria, com es diu popularment, poden ferir sensibilitats.

ler donar més detalls perquè en aquesta mena de centres funciona la llei del silenci. Si parles més del compte, ets un *xivato*", afegeix.

Les indagacions van continuar, i una bona amiga de la nena va confirmar la pitjor sospita: allò no era esporàdic. L'home de 30 anys tenia relacions amb la nena de 14, assíduament. "No ens ho creïem. Vam preguntar per la ubicació del local, però quan l'amiga estava a punt de donar-nos el punt exacte on es produïa tot allò, va dir que no

volia continuar parlant", lamenta la professional. Finalment, des del centre es va decidir enviar un correu electrònic als Mossos, que van dir que estudiarien el cas. "No sabem com està l'assumpte", conclou qui explica aquesta història.

Sense aquest nivell de foscor, tres professors d'un altre institut d'ESO ens expliquen que la màxima complexitat amb la qual es troben són els alumnes que tenen "famílies amb drogodependents i pares i mares alcohòlics". "Sovint

reben violència a casa, i quan venen al centre ho fan alterats", diuen. Reproduïxen el clima que veuen a casa contra els mateixos docents o els companys de classe. "Et diuen que els seus pares són narcos i que tenen plantacions de marihuana per confrontar-te", expliquen. En altres casos, fins i tot "hi ha por de castigar certs alumnes perquè són de famílies poderoses que tenen influència en l'equip directiu i a Inspecció".

Són casos comuns, però no fre-

qüents, ja que normalment els problemes amb els quals s'enfronten els docents són més lleus. "Hi ha alumnes que venen a escalfar la cadira perquè els serveis socials no molestin les seves famílies, però que en realitat no volen aprendre res i al final dels anys són pràcticament analfabets", diu una de les mestres, en aquest cas de català, que afegeix que al seu centre cap alumne parla la llengua i són molts els docents que tampoc ho fan. Segons explica, les fa-

Segregació escolar

● Si parlem de perifèria i educació, hem d'esmentar un concepte: la segregació. Ens referim al procés mitjançant el qual alguns centres acumulen la majoria d'alumnes amb problemes econòmics i d'origen migrant i, per tant, sense coneixement del català o del castellà. No obstant això, la portaveu del sindicat USTEC, Iolanda Segura, assenyala que actualment el motiu més gran de segregació té a veure amb la classe social.

Així mateix, segons el darrer informe de la Sindicatura de Greuges de Catalunya, dels 30 centres catalans on

És un problema greu, perquè la segregació suposa una discriminació entre infants i joves de diferents classes socials. "Perjudica les oportunitats, ja que al final de la seva vida educativa, els alumnes en centres segregats és com si tinguessin 2,5 anys menys cursats", explica Maria Segurola, de la Fundació Bofill. "Hi ha centres on el 80% de l'alumnat està en risc de pobresa", afegeix. En aquests centres educatius, l'abandonament escolar és més gran i això, al final, també té repercussions en l'ocupabilitat.

"Al final de la seva vida educativa, els alumnes en escoles i instituts segregats és com si tinguessin 2,5 anys menys cursats"

més segregació escolar hi ha a Primària, 21 es troben a la regió metropolitana de Barcelona. Pel que fa a la Secundària, la relació és menor, ja que els municipis de la regió metropolitana més segregats no són més de vint.

Això, en paraules de la Fundació Bofill, significa que en indrets com Ripollet, Badalona, l'Hospitalet o Sant Adrià de Besòs hi ha centres que concentren molts alumnes vulnerables, mentre que altres municipis com l'Ametlla del Vallès o Alella tenen molts més alumnes benestants. En el cas de la metròpoli, la segregació és tan elevada perquè les famílies amb més recursos busquen centres on hi hagi menys persones vulnerables.

Sigui com sigui, la segregació s'ha reduït en els darrers anys per les diferents iniciatives impulsades des de les institucions, com el Pacte contra la segregació. Malgrat això, queda camí per recórrer. Des de la CGT apunten que una mesura que podria actuar com a pedaç seria "distribuir l'alumnat vulnerable de manera equitativa pel conjunt de centres". És, però, un problema que va molt més enllà. El sistema educatiu, amb una forta presència d'escoles concertades i privades, només fa que aprofundir l'abisme entre alumnes. "Quina mena de societat té escoles on hi ha alumnes que no han trobat altres alumnes que no són com ells?", reflexiona Segurola.

mílies tenen molt clar que hi ha un percentatge d'assistència mínima obligatòria per continuar cobrant prestacions socials, i ella sent com aquesta mena de nois i noies estan a l'institut com si fos una feina per no perdre els diners. "Em sembla terrorífic", admet.

Per a un docent que fins a l'any passat treballava en un centre perifèric a Barcelona, el més complicat de la seva feina són l'absentisme i les manques de respecte, sobretot dels nois. "El més difícil va ser quan un alumne se'm va encarar després que li demanés que es comportés d'una manera respectuosa", diu. Ara treballa al Vallès i se'n fa creus del respecte dels alumnes. "Quan demanes que facin un exercici, el fan. És increïble", afirma.

INFÀNCIA

Fa dies que la mestra de Primària que ens relata la següent història està angoixada. No és que li hagi passat res a ella directament, sinó que a l'escola on treballa ha tingut una situació difícil de sostenir, de les més difícils amb què s'ha trobat en tota la seva carrera. Una mare i els seus quatre fills, una de les quals no arriba als dos anys, van ser desnonats del pis on vivien i van haver de passar la primera nit

al carrer. "La manca de recursos econòmics que tenen algunes famílies és molt dura i és molt difícil no implicar-t'hi a nivell emocional i no endur-t'ho a casa", explica la mestra. La mare de quatre criatures compartia pis amb una altra dona i la seva filla, que dormien al sofà. Tot i que pagaven, es tractava d'un pis ocupat per una màfia que els el rellogava. Elles no tenien papers i no podien entrar en el circuit legal de l'habitatge. "No vull ni saber on van dormir la nit que els van desnonar", diu la mestra per afegir que la policia només els va donar unes mantes i se'n va despreocupar per complet.

El problema, amb tot, venia de lluny. "Aquesta noia és molt jove i va escapar d'una relació de maltractament, i ara té depressió", explica. De fet, tenia un subsidi per comprar aliments, però era incapaç de gastar-lo adequadament perquè els nens mengessin com cal. "Venien sense haver sopat ni esmorzat", apunta. Quan els van desnonar, la mestra, en conèixer la situació, va preparar entrepans, i amb altres docents va ajudar la mare a buscar un alberg. "A l'equipament han de sortir al matí a primera hora i ella em pregunta què pot fer el cap de setmana...

"Ensenyar el subjecte i el predicat és la cosa menys important del món amb aquests joves, però fent-ho estableixes uns vincles i això és positiu per a ells"

"Hi ha alumnes que venen a l'institut a escalfar la cadira perquè els serveis socials no molestin les seves famílies, però que en realitat no volen aprendre res"

Ara que fa bon temps, li dic que vagi al parc", relata.

No obstant això, la mestra reconeix que aquesta no és la tònica general de l'escola on treballa. "Els conflictes més habituals no són de violència directa", explica. "Són alumnes amb dificultats per estar a les aules, perquè venen de famílies desestructurades i tenen problemes emocionals, i per tot això els costa seguir el curs", diu.

Així mateix, un altre mestre de Barcelona relata situacions similars que, sense arribar a l'extrem de la mare desnonada, mostren la fragilitat de les famílies amb pocs recursos. "Alguns infants venen sense esmorzar. Encara que no és la tònica, tampoc són casos aïllats", afirma. "També venen amb la roba que fa pudor perquè fa dies que els seus pares no els la canvien ni la renten", afegeix.

COMPENSA?

Les situacions que hem recollit són només algunes de les moltes que els milers de docents que treballen al sistema educatiu català en centres de la perifèria podrien esmentar. Davant d'això, la pregunta és clara: compensa aquesta feina més enllà de la retribució econòmica? La resposta és un sí rotund. "La part més bonica és el

vinde que crees amb els alumnes", afirma la treballadora social. Segons el seu punt de vista, el centre és, per a molts alumnes, un refugi; l'indret on reben tota l'escolta que de vegades no tenen a casa. "Agraeixen que els facis cas, busquen l'atenció i són molt agraïts quan la reben", afirma un docent de Secundària per afegir que, salvant les distàncies, els professors es converteixen en "germans grans o cosins". "Hi ha un punt d'amor mutu que omple i és molt bonic", considera. Per la seva banda, la docent de català recalca que "ensenyar el subjecte i el predicat és la cosa menys important del món amb aquests joves, però fent-ho estableixes uns vincles i això és positiu per a ells", assenyala.

Els docents dels més menuts tenen la mateixa sensació. "Hi ha dies en què no hi trobes la part positiva", afirma la mestra que ha atès la mare desnonada. Malgrat això, ho reconsidera i diu que "el més bonic és veure que, per a molts infants, l'escola és una bombolla on són feliços i se senten protegits i estimats".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Dilluns és el dia de la Salut Mental i per això l'Ajuntament ha programat la lectura d'un manifest institucional juntament amb un conjunt de propostes que s'allargaran tot l'octubre per sensibilitzar sobre el benestar emocional.

“He passat de no escriure ni llegir res a publicar tres llibres”

LITERATURA ▶ La paretana Natalí Navarro es defineix a si mateixa com una “escriptora diferent” per no haver estat mai una gran lectora i per no haver tingut inquietud per l'escriptura. “Ara bé, la pandèmia em va canviar la vida perquè em va permetre descobrir els llibres digitals i, des de llavors, se'm va despertar una obsessió lectora tan gran que he passat de no escriure ni llegir res a publicar tres llibres”, explica a *Línia Vallès*.

La setmana passada presentava la seva darrera novel·la, titulada *Sueños de infancia*, que forma part de la seva sèrie de llibres *Destino*. “Aquesta darrera obra ha estat la més complicada de les tres perquè m'he hagut de documentar molt per incloure una subtrama relacionada amb el narcotràfic a Galícia i, a més, he inclòs salts en el temps que no són fàcils de quadrar” explica. En la línia de les altres dues novel·les, també narra una història d'amor entre dos personatges.

Pel que fa a la publicació de tots els seus llibres, Navarro des-

Moment de la presentació del llibre. Foto: Silvia Ferran/Ajuntament

taca que totes tres són “obres autopublicades”. “Jo mateixa em vaig buscar la vida per trobar una il·lustradora i una correctora, i després per poder tenir-lo físicament”, recorda. En aquest sentit, assegura que no va ser un procés fàcil, però que ara està “molt contenta, satisfeta i il·lusionada amb el resultat”. “Totes les hores

de feina i esforç han valgut la pena perquè la gent fa valoracions molt bones dels llibres”, afegeix.

D'altra banda, en relació amb els projectes futurs, la paretana explica que ja té un nou llibre entre mans. “També serà una novel·la romàntica, però estarà ambientada al Nadal, ja que sortirà al desembre”, avança.

Adif licita el contracte per construir la nova estació

MOBILITAT ▶ Adif ha licitat el contracte per a la construcció de la nova estació de Parets, per un import de 19,4 milions d'euros. Les obres les pagaran Adif principalment i també la Generalitat i l'Ajuntament, i inclouen la creació d'un nou edifici de viatgers més modern que l'actual i amb les vies soterrades, de zones verdes, d'àrees d'esbarjo i d'un aparcament.

Segons el govern espanyol, aquesta és una de les actuacions més destacades de les obres de desdoblament i millora de la capacitat i de la línia R3 de Rodalies, ja que amb aquest projecte s'espera poder millorar el servei. En aquest sentit, cal recordar que està previst que l'equipament comenci a funcionar a partir del primer trimestre del 2026.

Sobrecost de 400.000 euros en la construcció de la piscina

EQUIPAMENTS ▶ La nova piscina descoberta va costar 400.000 euros més del que establia el pressupost inicial, ja que el seu cost ha estat gairebé d'1,5 milions d'euros. Davant d'aquesta situació i de l'insuficient romanent de pressupost, que actualment és de 300.000 euros, el consistori ha demanat un préstec de 485.000 euros. “És un escàndol i una mala gestió política”, assegurava Jordi Seguer, cap d'ERC, al ple.

Per la seva banda, la vicealcaldessa, Casandra Garcia, deia que “300.000 euros de romanent són molts diners”. “Ja podeu continuar dient que no es fa una bona gestió, perquè no és així”, comentava. A la vegada, explicava que l'augment del cost ha estat per la pujada del preu dels materials, que s'hauria multiplicat per quatre. “Voldríem que tot fos més barat, però avui dia això no és així”, conclouia.

Centre Residencial Gent Gran

Centres Residencials 3er Establiment
★★★★★

- ✧ Atenció mèdica i infermeria
- ✧ Control dietètic i alimentari
- ✧ Habitacions individuals i dobles
- ✧ Apartaments per a persones vàlides
- ✧ Recuperacions postoperatòries
- ✧ Estadades temporals i permanents

Ballesol BARBERÀ DEL VALLÈS

C/. Abat Oliva, 24 - Barberà del Vallès

VISITI'NS, prèvia cita, i l'Informarem

INFO i RESERVES:

93 747 90 49

www.ballesol.es

Servei integral i personalitzat amb la millor qualitat

L'Ajuntament de Martorelles treu a licitació el contracte per substituir l'enllumenat LED del poble. La junta de govern va aprovar el procés el 21 de setembre, amb un pressupost de gairebé 900.000 euros.

Martorelles tindrà quatre punts de recàrrega de cotxes elèctrics

MARTORELLES ▶ L'Ajuntament de Martorelles treballa per instal·lar un punt de recàrrega de vehicles elèctrics a l'antic accés del pàrquing de Carrencà, tal com va confirmar l'alcalde, Marc Candela, al Ple del setembre.

El batlle ho va explicar després que el regidor de Junts Andreu Monzó preguntés sobre aquesta qüestió. Amb tot, aquest nou pal de recàrrega comptarà amb dues places per a vehicles, igual que el que hi ha des de fa temps al costat de la comissaria de la Policia Local.

A més, Candela va anunciar que estan treballant amb la Diputació de Barcelona la instal·lació d'un altre punt de recàrrega per a vehicles elèctrics al barri de Can Sunyer, a prop del carrer Girona. Aquesta iniciativa serà finançada per l'ens provincial al 40% i està pendent de finalització d'un estudi de viabilitat.

L'alcalde no es va quedar aquí, ja que va indicar que la intenció del govern municipal és estudiar la possibilitat de col·lo-

Primer punt de recàrrega de vehicles elèctrics. Foto: Aj. de Martorelles

car-ne un quart entorn de l'edifici de l'Ajuntament.

Monzó, en la seva pregunta, va indicar que el seu grup donaria suport a la proposta del consistori de cobrar les càrregues de vehicles. En aquest sentit, Candela va declarar que abans d'acabar aquest any l'Ajuntament aprovarà una ordenança

que reguli la taxa de recàrrega de vehicles elèctrics i que permeti fer un contracte de manteniment de la xarxa local de punts de recàrrega. Aquesta ordenança, per tant, regularà l'activitat de fins a quatre punts de càrrega que tindrà en un mitjà termini el municipi, amb un total de vuit places per a vehicles.

Gastronomia, patrimoni i història, de la mà a Sant Fost

SANT FOST ▶ Sant Fost va organitzar el cap de setmana passat una nova edició de l'Enocast, una jornada que va barrejar gastronomia, història i patrimoni.

Els participants van passejar per diversos racons del municipi per descobrir els seus secrets. Tot plegat va arrencar amb una caminada pel bosquet fins a arribar a l'ermita de Sant Cebrià de Cabanyes, una joia de l'art romànic català, que va ser presentada per l'historiador local Xavier Pérez.

Tot seguit es va fer un tast de vins escumosos brut nature, del Celler Can Roda i de Can Matons, a càrrec del *sommelier* Dani Garcia. Aquesta activitat va venir acompanyada de les tapes elaborades per l'establiment Rostibó Rostisseria.

Des de l'Ajuntament agraïxen la col·laboració de la parròquia del municipi per deixar accedir al patrimoni local als participants de l'Enocast. El consistori diu que continuarà organitzant activitats d'aquesta classe.

Participants de l'Enocast durant la passejada. Foto: Aj. de Sant Fost

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Els habitatges al Bosc de l'Aplec encenen els ànims a Montmeló

POLÍTICA ▶ Veïnat i oposició contra govern municipal. La construcció de 43 habitatges de lloguer social al Bosc de l'Aplec, al Turó de la Bandera-Sector Nord, ha encès els ànims a Montmeló. Els veïns recullen signatures per aturar el projecte, l'oposició acusa el govern de manca de transparència a l'hora de tirar endavant l'edificació i el govern demana calma. Quins són els motius de cadascun dels agents implicats en la disputa per mantenir l'enrocament? Sembla que la preservació del bosc montmeloní està darrere de tota la disputa.

Veïnat i oposició demanen preservar l'espai natural. Foto: Google Maps

EL VEÏNAT

“Una de les poques zones verdes de Montmeló quedarà reduïda a la mínima expressió”, expliquen els veïns en un comunicat. Així mateix, tot i que reconeixen que el municipi necessita habitatge social, consideren que l'Ajuntament no ha explorat altres vies com fer promocions immobiliàries en zones industrials “en ruïnes”. “Sabem que el partit que

governa Montmeló té majoria absoluta, però ens sembla poc democràtic que no s'intenti consensuar amb els veïns de tot Montmeló”, denuncien.

L'OPOSICIÓ

Canviem Montmeló, Fem Montmeló i Junts per Montmeló, en un comunicat conjunt, afirmen que es van assabentar del projecte per la premsa. A més, consideren que “la ubicació proposada per

aquests habitatges no ha estat prou debatuda ni consensuada ni és la més adequada”.

EL GOVERN

Finalment, l'alcalde Pere Rodríguez, segons recull *SomMontmeló*, s'ha mostrat sorprès per les crítiques i ha assenyalat que el projecte es va donar a conèixer el 2008 al butlletí municipal. Alhora ha demanat calma davant d'un projecte que va per llarg.

Montornès reconecta amb el seu patrimoni local

CULTURA ▶ Montornès és un municipi amb patrimoni i història. És per això que, en el marc de les Jornades Europees de Patrimoni, la localitat vallesana farà diverses visites guiades i teatralitzades entre els dies 14 i 15 d'octubre.

Aquesta petita festa de la cultura s'iniciarà el dissabte de la setmana que ve amb la visita al refugi de Ca l'Arnau i l'aeròdrom 329. “A banda del funcionament dels refugis antiaeris, l'espai permet conèixer de primera mà els elements clau de

l'impacte de la Guerra Civil Espanyola a Montornès”, afirmen des del consistori.

A la tarda, l'acció es traslladarà a la Torre del Telègraf o de Can Bosquerons, on es farà una visita de la mà de dos personatges que explicaran els seus usos, el codi estratègic i el seu abandonament. Finalment, les activitats acabaran diumenge al matí, al jaciment Mons Observans, que acollirà un espectacle en què la companyia La Genovesa mostrarà com era un dia a l'època romana.

Una de les visites serà al refugi de Ca l'Arnau. Foto: Ajuntament de Montornès

525 mitjans associats

associació de mitjans d'informació i comunicació

amic

“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”

www.amic.media

El Canallada torna amb força després de l'èxit de l'any passat

SANTA PERPÈTUA ▶ La primera edició del festival Canallada de Santa Perpètua es va celebrar el 12 d'octubre de 2022 i va ser tot un èxit. És per això que aquest any l'Ajuntament ha volgut repetir l'experiència i consolidar aquesta proposta "per a famílies inquietes", tal com diuen des del consistori. Així, aquest dissabte 8 d'octubre, el parc d'Europa del barri de Mas Costa acollirà la segona edició d'aquesta iniciativa que s'adreça a famílies que volen "crear un món més humanitzat".

El festival començarà a les onze del matí i s'allargarà fins a les set del vespre, amb activitats de creació i jocs a l'aire lliure, sense oblidar la música ni la gastronomia. A més, l'Ajuntament avança que s'habilitaran "espais de descans i ombra per relaxar-se o per fer la migdiada en família". Hi haurà, doncs, propostes per a tots els gustos i per a cada moment.

Organitzat pel consistori, el Canallada també compta amb la participació d'entitats locals, co-

Una imatge de l'edició de l'any passat. Foto: Josep Cano/Aj. Santa Perpètua

merços i restauració, així com amb la col·laboració de diferents serveis públics.

L'OBJECTIU DEL FESTIVAL

La finalitat del festival Canallada és, segons l'Ajuntament, "promoure els hàbits saludables i els valors humans a través de l'esport, les arts, la natura, l'alimentació i la sostenibilitat". Un objectiu per al qual és clau la implicació de les entitats que ofe-

riran tallers, activitats i oportunitats a les famílies que assisteixin al parc d'Europa dissabte.

Amb tot, a la tarda, el Canallada acollirà la primera Festa de Ball del projecte *Bo. Sa. D'aquí*, promogut per la Generalitat i en el qual han participat els menjadors de les escoles Santa Perpètua i Bernat de Mogoda. Aquest projecte ha comptat amb artistes com Miki Núñez, Triquell, Suu o Búhos, entre altres.

Txabi Franquesa farà riure el públic del Centre Cultural

LA LLAGOSTA ▶ El Centre Cultural de la Llagosta serà l'escenari, el pròxim dissabte 21 d'octubre, del nou espectacle de l'humorista Txabi Franquesa. Sota el títol *Escocia* (així, en castellà i amb accent a la i), aquest còmic, conegut sobretot per les seves aparicions a *El club de la comedia* i altres formats televisius, parlarà d'un tema que coneix prou bé: ser un home de més de quaranta anys en el context actual.

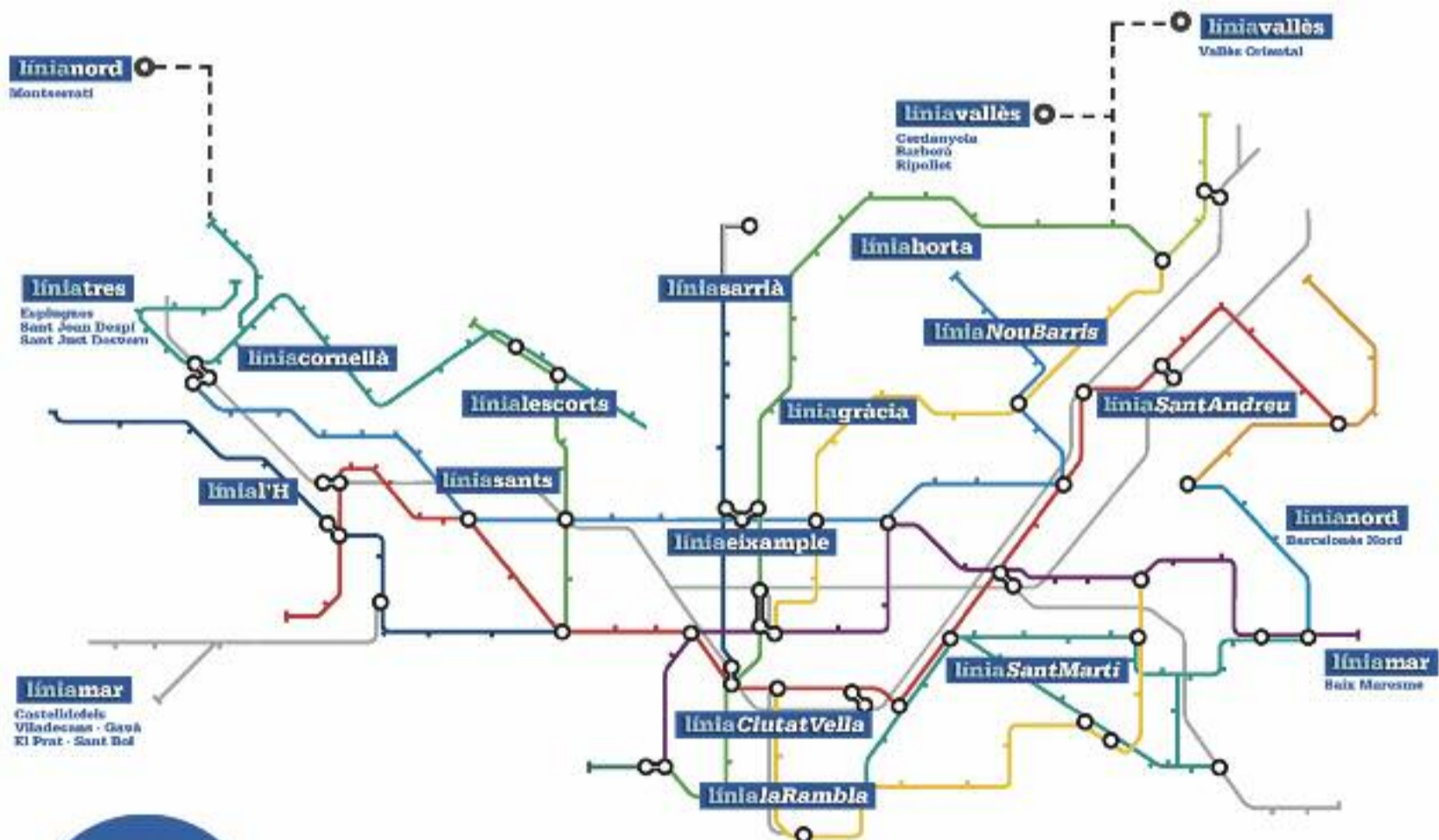
"La lluita d'un home que ja ha arribat a la quarantena, a ca-

vall entre la joventut i la vellesa", diu la descripció de l'espectacle, que afegeix que es tracta d'una "batalla contra la dicotomia de qui se sent jove, però la seva realitat mostra una persona més a prop de l'Imsero que del moviment universitari".

Amb tot, Franquesa està disposat a fer riure el públic del Centre Cultural llagostenc, entre el qual hi haurà més d'un espectador que se senti identificat amb el xou. Les entrades ja es poden adquirir a través de la plataforma Entràpolis per 9 euros.

Una imatge promocional de l'espectacle. Foto: Jove Teatre Regina

20 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès
liniatarxa.cat

Vols anunciar-te?

686 429 517

publicitat@comunicacio21.com

El Consell Comarcal vol que els productes locals tinguin més presència als restaurants del territori. Per això, dilluns ha organitzat una jornada dirigida a petites empreses del sector que vulguin promoure l'alimentació de proximitat.

“Volem alternatives dignes mentre duri el tall de l'R3”

MOBILITAT ▶ Les obres per desdoblament de la via a l'R3 entre Parets i la Garriga començaran el 12 d'octubre i s'allargaran fins al gener. Es tracta d'una de les actuacions més esperades per millorar aquesta línia, però a causa d'aquesta actuació s'interromprà el servei. En concret, no hi haurà trens entre les estacions de Mollet-Santa Rosa i el Figaró durant els tres mesos d'obres.

Mentre durin els treballs, hi haurà un servei alternatiu d'autobús que cobrirà el tram afectat. D'una banda, hi haurà una ruta que anirà estació per estació i, de l'altra, un bus directe de Mollet-Santa Rosa al Figaró i viceversa. Amb tot, a partir del novembre, l'estació molletana deixarà d'estar afectada i el servei alternatiu començarà i acabarà a Parets.

Aquesta situació no ha tardat a aixecar les crítiques d'usuaris i entitats com Perquè no ens fotin el tren i la Plataforma de Promoció del Transport Públic. Ambdues s'unien en una concentració a la Garriga dissabte per demanar “alternatives dignes durant el tall”.

El tall durarà tres mesos. Foto: Àlex Recolons/ACN

En aquest sentit, explicaven que Adif fa referència a una freqüència de busos de 30 minuts, però no al nombre de busos ni a les hores a les quals sortiran, i també deien que troben a faltar més busos directes al migdia i horaris específics del servei durant els caps de setmana, entre altres. “Lamentem que les alternatives s'hagin publicat sense consensuar-les amb ajuntaments i entitats”, comentaven. “Calia haver informat amb molta més antelació i que es

posin tots els mitjans necessaris per minimitzar l'impacte de les obres en una línia molt castigada pels retards i les incidències”, afegien.

Pel que fa a la resta de la línia, de l'Hospitalet a Mollet i del Figaró a Puigcerdà, el servei es mantindrà igual, sense incidències i amb els mateixos horaris i freqüències.

D'altra banda, cal recordar que l'estiu del 2024 hi haurà un nou tall de la línia que serà més llarg que el d'aquesta tardor, d'uns cinc mesos aproximadament.

Cardedeu viu una nova Diada Modernista

CARDEDEU ▶ Cardedeu ha viatjat, aquest cap de setmana, a l'època modernista. Veïns vestits amb barrets de copa i tratge, i en el cas de les dones amb vestits llargs i pameles, van omplir els carrers del poble en el marc de la 17a Diada Modernista, una festa que vol donar a conèixer els costums de finals del segle XIX i principis del segle XX. Va comptar amb diversos actes com xerrades, tallers o exposicions.

Llinars celebra la jornada 'El talent no té gènere'

LLINARS ▶ Llinars vivia dissabte una jornada per destacar la creativitat, la diversitat i el talent local. En un dels patis del Castell Nou se celebrava la primera edició del 'Talent no té gènere', que va comptar amb la participació de 420 persones. L'acte principal va consistir en una desfilada de moda de l'acadèmia de patronatge del poble, amb roba tant d'home com de dona que portaven models de sexes i edats diferents.

Dos anys després, Bellavista torna a tenir caixers

LES FRANQUESES ▶ El barri de Bellavista, que compta amb uns 9.000 habitants, es va quedar, ara fa dos anys, sense oficines bancàries en tancar la del BBVA. Ara, però, tornarà a tenir caixers automàtics, ja que dilluns començaven les obres d'instal·lació de nous caixers al Casal d'Avis i Centre Social. Tot i que quedaran instal·lats aquesta setmana, no entraran en servei fins a mitjans d'octubre.

Millores en el Transport a Demanda

LLIÇÀ DE VALL ▶ El servei de Transport a Demanda de Lliçà de Vall ha modificat la seva estructura afegint més parades i un canvi d'horaris que ja començava a funcionar dilluns. A partir d'ara, el servei incorpora 38 noves parades repartides per tot el municipi que permetran millorar la connectivitat entre tots els barris i, d'altra banda, complementar d'una manera més efectiva el servei del bus urbà.

Collboni. Foto: Marta Vidal/ACN

Collboni vol incloure el Vallès a l'AMB abans de l'any 2030

POLÍTICA ▶ L'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, aposta per ampliar l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), entitat que presideix, a tots els municipis del Vallès Oriental i també de l'Occidental, del Maresme i del Garraf abans del 2030. Així ho explicava dimarts en una conferència a Foment del Treball, on el socialista plantejava la creació d'una “metròpoli federal” que passi d'aplegar els 3,3 milions

de ciutadans amb què ara compta l'AMB, als 5,3 milions que té tota la regió metropolitana.

Aquest pas implicaria la cessió de competències i de sobirania per part dels ajuntaments cap a l'AMB, amb l'objectiu “d'articular polítiques de més abast” i de “millorar les relacions institucionals”, deia el batlle. En aquest sentit, es tracta d'un projecte que pot ser controvertit i que els consistoris locals hauran d'analitzar.

Reobren els casals de la Torreta i de Santa Agnès

LA ROCA ▶ El casal d'avis de la Torreta i el de Santa Agnès havien estat tancats des de l'inici de la pandèmia per problemes jurídics en l'encàrrec de la gestió. Dilluns, però, tornaven a obrir gestionats provisionalment per dos conserges contractats a través d'un Pla d'Ocupació, amb l'objectiu de sortir de la situació de bloqueig existent des de la pandèmia.

Formació en xarxes socials per als negocis locals

LLIÇÀ D'AMUNT ▶ Avui dia, les xarxes socials són l'aparador de molts comerços i serveis. Ara bé, aquells qui no saben fer-les servir, juguen amb desavantatge. Per això, l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt ha posat en marxa, al llarg d'aquest mes, una nova formació en xarxes socials adreçada a autònoms, per ensenyar-los a definir un pla de màrqueting digital i a crear una estratègia de continguts.

NECESSITEM ALIMENTS BÀSICS PER CONTRIBUIR A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE 163 MIL PERSONES

BANC DELS ALIMENTS
líniavallès

Col·labora
bancdelsaliments.org

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Biblioteca de Can Mulà**
C/ Alsina, 1 (Parc de Can Mulà)
Mollet del Vallès
- **Loteries Mollet**
C/ Jaume I Cantonada R.Casanoves
Mollet del Vallès
- **Estació Renfe Mollet-Sant Fost**
Ronda Can Fàbregues
Mollet del Vallès
- **Supermercat Caprabo**
Ronda Can Fàbregues S/N
Mollet del Vallès
- **Pastisseria Lorena**
C/ Anselm Clavé, 2
Mollet del Vallès
- **Copi Tinta Mollet**
Av. Jaume I, 120
Mollet del Vallès
- **Decathlon Mollet**
Av. Rabassaires, 50
Mollet del Vallès
- **Supermercat Esclat**
C/ Nicaragua, Pl. Can Borrell
Mollet del Vallès
- **Mercat Municipal La Llagosta**
C/ Mercat, 2
La Llagosta
- **Loteries La Llagosta**
C/ Mercat, s/n
La Llagosta
- **Mercat Municipal de Parets**
Plaça Dr. Trueta
Parets del Vallès
- **Loteries Graziella Morelli**
Av Catalunya, 102
Parets del Vallès
- **Hiper Vallès**
Ramon i Cajal 1
Parets del Vallès
- **Ajuntament de Martorelles**
Plaça Ajuntament, s/n
Martorelles
- **Mercat Municipal de Sant Carles**
Plaça de la Caserna, s/n
Granollers
- **Forn de Pa Bou**
Av. de la Llibertat, 20
Mollet
- **El rei dels caramels**
Plaça de la Porxada, 3,
Granollers
- **Mercat Santa Perpètua**
Avinguda de Santiga, 7
Santa Perpètua de Mogoda

... a més de
900 botigues
 de la comarca
líniavallès

Pau Garcia, patinador de l'Artistic Skating Cunit, es va proclamar el passat 29 de setembre campió del món per tercer cop en la seva carrera, a Ibagué (Colòmbia). L'esportista paretà va sumar 271,51 punts, pels 253,13 de Kilian Gomis (CPA Ripollet), plata, i els 244,87 del portuguès Diogo Craveiro, bronze.

La Super Copa és de consens

» El CB Granollers femení disputa la nova competició de la Federació Catalana de Basquetbol
 » "Em dona una confiança absoluta anar acompanyat dels clubs", celebra Ferran Aril, el president

Toni Delgado
GRANOLLERS

Hi ha petits escrits, novel·les o projectes de qualsevol mena que, per infinites circumstàncies, es queden durant un temps en un calaix, un disc dur o en la ment. Alguns no arribaran mai a veure la llum i altres, com és el cas de la Super Copa, simplement s'ajornen. "Entenem que durant la pandèmia no podíem crear aquesta nova competició. Sense la covid-19, segurament l'hauríem presentat la temporada 2021-2022. O, almenys, aquesta era la nostra idea", confessa Ferran Aril (La Seu d'Urgell, 1956), president de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ).

La Super Copa, que en el cas de la femenina està entre Lliga Femenina 2 i Copa Catalunya i en el de la masculina, entre Lliga EBA i Copa, ha acabat naixent durant el Centenari de la Federació i després de tres anys de cocció. "Volíem organitzar un campionat amb els 14 millors equips masculins i femenins que fos la punta de la piràmide de les nostres competicions, i fer-ho amb la veu i les opinions dels clubs. Amb la seva complicitat", amplia.

A mitjan passada temporada es van reunir amb les entitats que tenien opcions de poder disputar el torneig aquest curs. "Com us imagineu i voleu que sigui la nova competició?" o "Quines creieu que són les vostres necessitats?" van ser algunes de les preguntes que van provocar una pluja d'idees molt profitosa.

Els clubs, per exemple, han volgut que hi hagi quatre i no tres auxiliars de taula, i aquest quart serà designat per la Federació, i com es pot llegir en les bases de la competició, "està format específicament per a la introducció de dades estadístiques del partit". Resulta un cost extra per als equips, que han volgut "unificar criteris en l'estadística". Les entitats també volien, com així serà, que l'equip campió de la fase regular, després de 26 jornades, tingui més premi esportiu: "El campió de la fase regular de la Super Copa femenina accedirà directament a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2 i el de la masculina serà ja nou equip de Lliga EBA".

El segon, tercer, quart i cinquè classificats de la Super Copa femenina es jugaran la segona plaça de la fase d'ascens en una Final a Quatre, que fins ara era el format que decidia els dos bitllets. Mentre que en la competició masculina també es disputarà una Final a Quatre, que, en funció dels resultats de la Final a Quatre i de la normativa de la FEB, podria donar lloc a més places a Lliga EBA.

ELS DESCENSOS

Tant en la Super Copa femenina com de la masculina, els últims quatre últims classificats de la fase regular perdran la categoria, i podrien ser-ne més si el nombre d'equips descendits de Lliga Femenina 2 o Lliga EBA no permetessin que pugessin dos clubs de Copa Catalunya a la nova competició.

Lluny queda la situació durant la pandèmia, en què a Copa Catalunya no hi va haver descensos,

Ferran Aril, durant la presentació de la Super Copa. Foto: M.A. Chazo/FCBQ

però sí ascensos, i Copa va créixer molt en equips. Tant que la masculina va arribar a tenir tres grups i la femenina, dos. "Una situació que va fer encara més important crear la nova Super Copa, perquè a Copa hi havia molta diferència de nivell entre alguns equips", exposa l'entrevistat.

Es crearà una comissió de seguiment de la nova competició, formada per quatre representants dels clubs de Super Copa (dos de la masculina i dos de la femenina), i que seran triats per les mateixes entitats, i dos o tres de la Federació Catalana de Basquetbol. La comissió de seguiment es reunirà cada mes o mes i mig. Quan sigui necessari, es convocarà a totes les entitats participants.

Segur que en aquestes reunions de seguiment un dels temes estrella serà una de les grans apostes de la Super Copa: la re-

transmissió televisiva de tots els partits. Una aposta per visibilitzar la competició i facilitar que tots els clubs tinguin accés a veure els matxs dels rivals. "Entenc que al principi no serà fàcil perquè hi ha entitats que no hi estaven acostumats o no ho havien fet mai, i ningú neix ensenyat. A més, cadascú té les seves circumstàncies. Qui jugui en una instal·lació municipal segurament tindrà condicions diferents de qui tingui pavelló propi. El cas és, a poc a poc, caldrà complir uns mínims en la retransmissió", descriu Aril.

Les retransmissions han de ser en català, respectar els valors de l'esport, afavorir la neutralitat o utilitzar llenguatge inclusiu. "Esperem que quan s'acabi la primera volta [just després se celebrarà un All Star masculí i femení] estiguem en una situació molt propera al que busquem", desitja Aril.

Amb el CB Granollers-Sese (55-51), a les 17.30 hores del passat 16 de setembre, es va donar el tret de sortida a la primera edició de la Super Copa femenina, que també està formada per AB Premià, Bàsquet Femení Sant Adrià, CB Igualada, CB Roser, CB Prat, CBF Cerdanyola, CEJ l'Hospitalet, Club Bàsquet Samà Vilanova, Draft Gramenet, Joventut Les Corts, Manresa CBF i TGN Bàsquet. Mentre que amb un horari molt menys habitual (a les 15.45 hores) es va encetar, el passat 23 de setembre, la competició masculina, amb un JAC Sants-UE Sant Cugat (61-53). Els altres 12 equips que la conformen són Bàsquet Manresa B, CB Esparreguera, Club Bàsquet Unificat Lloret, Círcol Badalona, CB IPSI, CN Sabadell, CB Cerdanyola, CB Ripollet, FC Martinenc Bàsquet, El Masnou Basquetbol, Nou Bàsquet Olesa i UE Barberà.

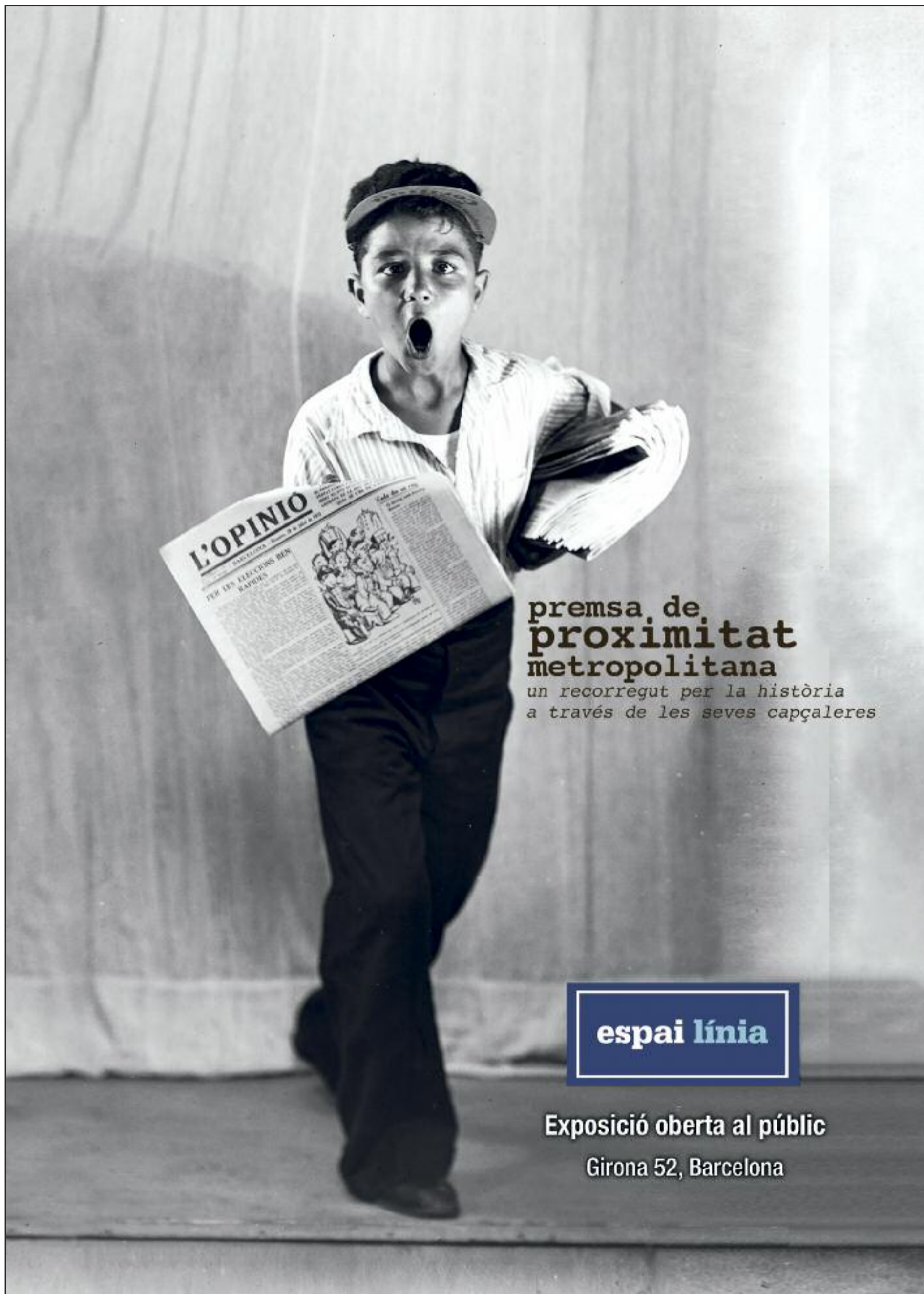
L'aparició de la Super Copa ha fet que la Tercera Catalana passi a denominar-se Primera Territorial. L'estructura d'ascensos no canviarà i els millors continuaran pujant a Segona Catalana. El fet que els grups siguin de Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona "abaratarà costos als clubs en els desplaçaments".

"Segur que hi haurà detalls i problemes que haurem de solucionar sobre la marxa, i potser també sorgiran nous camins. Em dona una confiança absoluta anar acompanyat dels clubs per remar amb il·lusió i en la mateixa direcció perquè la Super Copa creixi i creixi", comparteix, convençut, Aril.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
 pot ser la seva
 salvació!

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

No t'ho perdís

Foto: Pexels

Oktoberfest 2023

Barcelona viu durant aquests primers dies de tardor la desena edició del seu Oktoberfest particular. Programada del 4 al 15 d'octubre a la plaça Univers de la Fira de Barcelona de Montjuïc, la versió nostrada de la tradicional festa bavaresa ofereix litres i litres de cervesa i els àpats més característics de la gastronomia alemanya. Tal com expliquen des de l'organització, l'Oktoberfest Barcelona compta amb una carpa de més de 6.500 metres quadrats, amb decoració i ambientació tradicionals de Baviera i amb música en directe de grups bavaresos i diversos DJ.

Famosos

"Jo sempre treballo per al públic. Em sobta molt quan faig tan feliç tanta gent i resulta que els crítics mai els faig feliços". Així justificava Àngel Llàcer (Barcelona, 1974) a *El matí de Catalunya Ràdio* la seva polèmica decisió de no convidar els crítics teatrals al seu nou espectacle al Teatre Tívoli, el musical *The Producers*. Ho feia fa uns dies davant de diversos crítics al programa de Ricard Ustrell, sent perfectament conscient de la polseguera que havia aixecat el seu gest, fins al punt que una quarantena de crítics havien publicat un comunicat denunciant la situació. "No vull ser cornut i pagar el beure", afegia Llàcer a la ràdio pública, alhora que assenyalava que les crítiques que ha rebut al llarg de "tota" la seva carrera "sempre han sigut dolentes". Llàcer també va deixar clar que no ha "vetat" ningú: tothom pot veure el xou pagant entrada.

La fitxa

QUI ÉS?

ÀNGEL LLÀCER

ÉS FAMÓS PER...

Ser artista i un personatge mediàtic
És director de teatre, actor i presentador de televisió

QUÈ HA FET?

No convidar els crítics al seu nou espectacle
"No vull ser cornut i pagar el beure", s'ha justificat Llàcer

A LES XARXES...

Indignació entre els crítics
Fins i tot han fet un comunicat denunciant la situació

Llibres

L'any que vaig estimar Ava Gardner
Jordi Solé

Quan l'any 1990 el Pol Mas veu que l'Ava Gardner ha mort als seixanta-set anys, recorda que la va conèixer durant el rodatge de *Pandora y el holandés errante* a Tossa de Mar, a l'hotel familiar Àncora. Un rodatge inoblidable que va significar el seu pas de la infància a la joventut marcat per l'amor per l'actriu, que li durà tota la vida. Premi Prudenci Bertrana 2023.

Teatre

Alan
Mar Puig i Mateu Peramiquel

Alan és un musical inspirat en una història real, la d'Alan Montoliu, un noi trans que es va suïcidar la nit de Nadal del 2015. Setmanes abans, s'havia convertit en el segon menor trans de Catalunya que aconseguia el canvi de nom en el Registre Civil, però ni això ni el suport familiar van superar el mal causat per l'assetjament escolar. Al Teatre Condal de Barcelona.

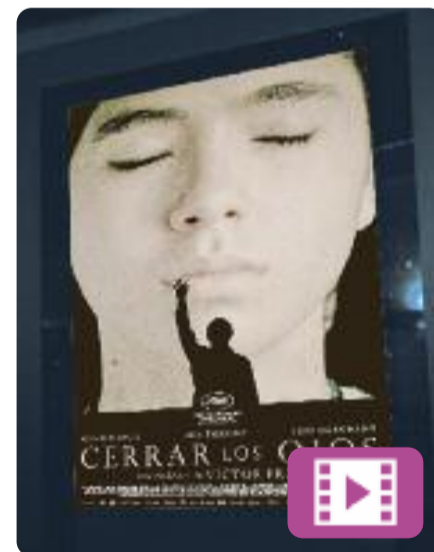
Música

Tot allò que no sap ningú
Maria Hein

Amb només vint anys, la mallorquina Maria Hein acaba de publicar el seu segon àlbum. Sota el títol *Tot allò que no sap ningú* (Hidden Track Records), ha aplegat tretze cançons en què s'ha atrevit amb un canvi d'estil, passant del folk que havia fet fins ara a sons més electrònics i experimentals. A més, hi ha inclòs col·laboracions amb Mushkaa, Rita Payés i Socunbohémio.

Pelis i sèries

Cerrar los ojos
Víctor Erice

Un famós actor espanyol, Julio Arenas, desapareix durant el rodatge d'una pel·lícula. Tot i que mai se'n troba el cadàver, la policia conclou que ha patit un accident a la vora del mar. Molts anys després, el misteri torna a l'actualitat arran d'un programa de televisió que pretén evocar la figura de l'actor, oferint en primícia imatges de les últimes escenes que va rodar.

ESTILS DE VIDA

La desigualtat de gènere causa morts

Foto: Freepik

PREVENCIÓ

Cada any moren 2,3 milions de dones al món a conseqüència del càncer, segons dades del Centre Internacional d'Investigacions sobre el Càncer. Ara, una anàlisi publicada a la revista científica *The Lancet* revela que prop d'un milió i mig d'aquestes dones podrien haver-se salvat gràcies a un diagnòstic precoç. I, a més, entorn de 800.000 morts s'haurien evitat si les dones afectades haguessin tingut accés a una millor atenció mèdica. La conclusió de l'informe és que la desigualtat de gènere té un efecte directe sobre la salut de les dones.

Per lluitar contra aquesta discriminació, la comissió que ha elaborat l'anàlisi, formada per acadèmics, sociòlegs, economistes, epidemiòlegs i especialistes en prevenció, reivindica un enfocament feminista del càncer que situï la malaltia com una qüestió prioritària en la salut de la dona.

La seva proposta fa èmfasi en la necessitat d'impulsar més polítiques de prevenció, però també d'informació perquè les dones siguin conscients dels factors de risc als quals estan exposades com a dones, principalment el tabac, l'alcohol, l'obesitat i les infeccions, les principals causes de càncer.

Les claus

FACTORS

Entorn d'un milió i mig de dones van morir el 2020 per culpa del tabac, l'alcohol, l'obesitat i les infeccions

CÀNCERS

Es parla molt de càncer de mama, però cada any moren prop de 160.000 dones menors de 70 anys de càncer colorrectal

PULMÓ

En les últimes dècades, als països rics les morts de dones per càncer de pulmó són superiors a les del càncer de mama

INDÚSTRIA

L'informe denuncia que la indústria del tabac i de l'alcohol dirigeix les seves campanyes comercials cap a les dones

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (5€ IVA *incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Alt. client 900 104 971 donatius@cruzrojaca. Pol. Prot. dades: www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

